

Verlag Busreis Xhoffraix

Reporter Agnes

Vandaag vertrokken we met onze club met een volle bus richting de Ardennen, naar de Oostkantons. Met ongeveer 49 Schorrestappers reden we naar Xhoffraix en ginder sloten nog enkele Schorrestappers aan die daar op vakantie waren. Zodoende waren we met meer dan 50 Schorrestappers.

Het was bewolkt en grijs en het had die nacht ook behoorlijk geregend maar nu was het droog met een ochtend temperatuur van rond de 20° dat was dus niet koud zo vroeg al en dat beloofde dus alleen maar goeds, hopelijk! De zon probeerde toch door het wolkendek te priemen maar had daar nog veel moeite mee, dus nog even geduld en maar afwachten, want we moesten toch nog een eindje rijden!

Er was iemand die riep om zijn zak in de koffer te steken en iemand riep en antwoordde daar terug op, die van mij mag er ook in en stak haar twee voeten vooruit. We schudden even ons hoofd en fronsten onze voorhoofd en wenkbrauwen en lachten stilletjes. Toen zagen we ineens al pintjes voor ons voorbij schuiven en dat al van 's morgens. Dat beloofd. Na enkele inlichtingen en praktische tips van onze voorzitter vertrokken we richting Xhoffraix. Sommigen gingen nog even dutten. Onze chauffeur was even zijn oriëntatie kwijt, reed even een rondje verkeerd om dan toch in de juiste richting te rijden naar onze bestemming.

Onderweg reden we nog steeds onder een gesloten wolkendek en hier en daar kwamen toch al wat gaten waar de zon toch even probeerde door te piepen, en dat was heerlijk om te zien. We passeerden vele groene bomen en velden met graan en andere gewassen. Het gaf soms een mooie schakering van verschillende kleuren. Het landschap werd stilaan licht golvend met soms vele groene bossen. Dan zagen we een mijnschacht aan onze linkerkant voorbij schuiven, en boven in de bewolkte lucht probeerde een vliegtuig de grijze en ook al wat witte wolken aan flarden te vliegen. We zagen even door een gaatje een flits van de blauwe lucht!

Nu namen we de afrit naar Malmedy en dan langs smalle wegen omhoog en omlaag en ook nog eens laverend tussen het groen en slingerend door de vele bochten. Zover je kon zien alleen maar bos met vele hoge, groene bomen en dan even verder het bordje met de naam Xhoffraix, onze eindbestemming van deze trip.

We gingen te voet verder over een smal paadje naar de startzaal waar we buiten gingen zitten omwille van het vele volk en de warmte daar binnen. We gingen voor de wandeling van ongeveer 13 km. We moesten eerst voorbij vele geparkeerde auto's om door de gewone straten langs toch mooie huizen en over droge wegen op het parcours te geraken. Onder een grijs wolkendek stapten we dan naar rechts omhoog het bos in, eigenlijk begon nu op de echte wandeling.

Hier begon nu het echte avontuur want soms was het goed begaanbaar en dan was het slijk en erg modderig en zeker oppassen voor de vele wortels van de bomen. We liepen nu meestal met het hoofd steeds naar de grond kijkend. Er verschenen meer donkere wolken en eerst viel er wat miezerige regen maar wat later ging het dan toch fel regenen!

We moesten door donkere bossen soms akelig en over bruggetjes, door water en langs moerasachtige gebieden. We schuifelden voorzichtig over natte houten loopbruggetjes van kleine plankjes die nu erg glibberig waren door de regen en de modder.! Soms over en door kabelende kleine beekjes of riviertjes waar grote keien in lagen. Dat gaf een mooi beeld van ongerepte natuur. Het was een mooie omgeving en de controlepost lag midden in het bos onder grote tenten.

We moesten verder door soms hevige regen en de regenjasjes gingen aan en de paraplu's gingen open. Het was goed uitkijken om niet te schuiven of te vallen, want dan was je ofwel erg modderig ofwel helemaal nat en dan kletsnat!

Spijtig dat we niet konden blijven stilstaan om goed rond te kijken en foto's te nemen door de soms hevige regen, want het was hier wel een mooie omgeving, een heerlijke groene, ruikende natuur. Na de laatste controle in het bos werd de regen toch minder en hield dan eindelijk op. De laatste kilometers waren eerst nog langs de baan om dan alweer het bos in te duiken en het werd zelfs nog een kuitenbeiter. Eerst diep naar beneden om daarna toch soms erg steil omhoog te moeten klimmen. Het was mooi en fascinerend langs een steile bosrand zo op smalle weggetjes door dit immens bos te stappen. Ten slotte belandden we op de grote weg tussen de velden en dan op de baan richting de eindmeet te wandelen. Zonder kleer scheuren hebben we uiteindelijk de finish gehaald! Daar hebben we nog iets gedronken, ons proper gemaakt, droge kleding en schoenen aangetrokken alvorens op de bus te stappen. De bus reed langs kronkelende wegen naar beneden, wat soms moeilijk en gevaarlijk was met die vele bochten richting Malmedy. Daar hebben we de overige wandelaars die de stad bezochten opgehaald alvorens terug huiswaarts te keren.

En daar was nu eindelijk de zon in een open gebroken blauwe hemel met een schakering van grijze en witte wolken. Dat is dus wel pech hebben. Als we terug naar huis reden dat kwam het goede weer te voorschijn. Maar we konden ons troosten met de grote beker die we hadden gewonnen voor de sympathiekste club (voorzitter !?).We waren met 51 Schorrestappers aan de start.

Toen we in Boom aan de Schorre stil stonden en uit de bus stapten was het mooi weer en de regen was verdwenen en alles hier droog.

Tot de volgende keer! Agnes